

¹Wherefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our profession, Christ Jesus;² Who was faithful to him that appointed him, as also Moses was faithful in all his house.³ For this man was counted worthy of more glory than Moses, inasmuch as he who hath builded the house hath more honour than the house.⁴ For every house is builded by some man; but he that built all things is God.⁵ And Moses verily was faithful in all his house, as a servant, for a testimony of those things which were to be spoken after;⁶ But Christ as a son over his own house; whose house are we, if we hold fast the confidence and the rejoicing of the hope firm unto the end.⁷ Wherefore (as the Holy Ghost saith, To day if ye will hear his voice,⁸ Harden not your hearts, as in the provocation, in the day of temptation in the wilderness:⁹ When your fathers tempted me, proved me, and saw my works forty years.¹⁰ Wherefore I was grieved with that generation, and said, They do alway err in their heart; and they have not known my ways.¹¹ So I sware in my wrath, They shall not enter into my rest.)¹² Take heed, brethren, lest there be in any of you an evil heart of unbelief, in departing from the living God.¹³ But exhort one another daily, while it is called To day; lest any of you be hardened through the deceitfulness of sin.¹⁴ For we are made partakers of Christ, if we hold the beginning of our confidence stedfast unto the end;¹⁵ While it is said, To day if ye will hear his voice, harden not your hearts, as in the provocation.¹⁶ For some, when they

مسیح عیسی لایقتر از اکرامی بیشتر موسی

¹بنابراین، ای برادران مقدّس، که در دعوت سماوی شریک هستید، در رسول و رئیس کهنّۀ اعتراف ما، یعنی عیسی، تأمل کنید،² که نزد او که وی را معین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در تمام خانه او بود.³ زیرا که این شخص لایق اکرامی بیشتر از موسی شمرده شد به آن اندازه‌ای که سازندۀ خانه را حرمت بیشتر از خانه است.⁴ زیرا هر خانه‌ای بدست کسی بنا می‌شود، لکن بانی همه خداست.⁵ و موسی مثل خادم در تمام خانه او امین بود، تا شهادت دهد بر چیزهایی که می‌بایست بعد گفته شود.⁶ و اما مسیح مثل پسر بر خانه او؛ و خانه او ما هستیم، بشرطی که تا به انتها به دلیری و فخر امید خود متمسک باشیم.

دل خود را سخت نکن

⁷پس چنانکه روح القدس می‌گوید: امروز، اگر آواز او را بشنوید،⁸ دل خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او در روز امتحان در بیابان،⁹ جایی که پدران شما مرا امتحان و آزمایش کردند و اعمال مرا تا مدّت چهل سال می‌دیدند.¹⁰ از این جهت به آن گروه خشم گرفته، گفتم: ایشان پیوسته در دل‌های خود گمراه هستند، و راه‌های مرا نشناختند.¹¹ تا در خشم خود قسم خوردم، که به آرامی من داخل نخواهند شد.¹² ای برادران، باحذر باشید، مبدا در یکی از شما دل شریر و بی‌ایمان باشد، که از خدای حیّ مرتدّ شوید،¹³ بلکه هر روزه همدیگر را نصیحت کنید، مادامی که امروز خوانده می‌شود، مبدا احدی از شما به فریب گناه سخت‌دل گردد.¹⁴ از آنرو که در مسیح شریک گشته‌ایم اگر به ابتدای اعتماد خود تا به انتها سخت متمسک شویم.¹⁵ چونکه گفته می‌شود: امروز، اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او.

¹⁶پس که بودند که شنیدند و خشم او را جنبش دادند؟ آیا تمام آن گروه نبودند که به واسطۀ موسی از مصر بیرون آمدند؟¹⁷ و به که تا مدت چهل سال خشمگین می‌بود؟ آیا نه به آن عاصیانی که بدنه‌ای ایشان در صحرا ریخته شد؟¹⁸ و درباره‌ی که قسم خورد که به آرامی من داخل نخواهند شد، مگر آنانی را که اطاعت نکردند؟¹⁹ پس دانستیم که به سبب بی‌ایمانی نتوانستند

had heard, did provoke: howbeit not all that came out of Egypt by Moses.¹⁷ But with whom was he grieved forty years? was it not with them that had sinned, whose carcases fell in the wilderness?¹⁸ And to whom sware he that they should not enter into his rest, but to them that believed not?¹⁹ So we see that they could not enter in because of unbelief.